

<p>Szerkesztői iroda: A KIADÓHIVATALBAN, hová a lap szellemi részét illető közle- mények küldendők.</p> <p>Kiadó hivatal: WOKAL JÁNOS KÖNYVKERESKEDÉSE hová a hirdetések s előfizetések bérmentesen küldendők.</p> <p>Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<h1>KÖZÉRDEK.</h1> <h2>Vegyes tartalmu heti lap.</h2>	<p>Megjelen minden vasár- napon egy nagy íven.</p> <p>ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK Helyben hához hordva, vagy vidékre postán küldve:</p> <p>Egész évre . . . . . 4 frt. Fél " . . . . . 2 " " Negyed " . . . . . 1 " "</p> <p>HIRDETMEYNEK DIJA: 3 hasábos petit sorért, vagy ennek helyéért 5 kr. Bélyegdíj külön 30 kr. Nyilttér sora 15 kr</p>
---	---	---

Nagy-Enyed, 1883. nov. 24.

Mennél inkább közeledik a tisztújításra kitűzött idő, annál zajosabbak és élénkebbek lesznek a mozgalmak. A legtöbb megyében népes gyűlések tartatnak az egyes tisztviselői állomások mikénti betöltése érdekében, s a nyugodt megfontolással, vagy kitűnő lelkesedéssel tett jelölések mellett látunk szomorú eseteket, s olvashatjuk a személyi gyűlölködés és bosszúérzet érdes kifakadásait. — Talán ez utóbbi esetek is többeket vezetnek az állami administratio pártolására, minek azonban, körülményeink és jelen politikai viszonyaink között még nem tudunk barátai lenni, mert bizunk a magyar nép józanságában és abban, hogy a szigorú kvalifikatio mellett, kellő ellenőrzés alatt, a választott tisztviselő — már társadalmi összeköttetései-vel nyert bizalomnál fogva, mind jobban meg fog felelni hivatásának, úgy az állam, mint a törvényhatóság irányában.

A választási mozgalmak talán legkésőbbben megyénkben kerülnek a nyilvánosság elé. Egyesek tevékenyen működnek saját érdekükben, magán körökben folynak a kapacitálások egyik-másik grata-persona érdekében, de együttes megállapodás és egységes tervezet — úgy látszik — csak későbbi értekezleteknek van fenntartva.

Ugy halljuk, hogy a tisztviselői körökben — nagyobb személyi változások nem lesznek. A törvény átmeneti intézkedései és — valljuk meg — kellően képesített, bizalmat érdemlő egyének eszébe jut, hogy a tisztújítás valószínű „restaurálás” legyen, hogy a gyöngék helyébe erőset, a fogyatékos képességek helyett teljesen képzettek, a csak robot módjára dolgozók helyébe nemes ambíciótól sarkalt férfiak lépjenek. De annyit mégis lehet és kell is tenni, hogy a teljesen képtelen, tekintélyt és bizalmat vesztett egyének megérdemelt nyugalomba bocsáttassanak, vagy — ha másként nem lehet — legalább oly állomásra téttessenek, melyben még némi hasznot tehetnek s a közigazgatás nagy érdekeinek hátrányul nem szolgálnak.

Ha biztosak vagyunk teendőink köréről; ha teljes tudatával bírunk a közigazgatási tisztviselők feletti kiterjedt hivatásáról, akkor a választások bizonyára a megye javára fognak kiütni. De, hogy

ez kellően megtörténhessen, szükséges az eszmecsere helyzetünk és a választandó személyek felé. Az ily értekezletek sok tévedésnek vehetik elejét, s véget vehetnek sok oly kalandos tervnek, melynél a személyi vágyak kielégítésén kívül semmi nemesebb indokot sem találunk. Ily értekezletek több megyében vidékenként is tartatnak; mi — körülményeink között legkényesebbnek látjuk, ha a vidékekről, több — a viszonyokat és hangulatot jól ismerő egyének hivatnának meg együttes megbeszélésre, és csak miután minden pályázó személyről alapos kellő informatio szerzetett lenne helye szigorú megtontolás után azt is megállapítani, hogy kiknek kezére bizzuk óakormányzatunk gépezetét.

Tollunkat, a közügynek szolgálni törekvős szelleme, tetteinket a közérdek s megyénk jó hírnevének szeretete vezérli, nem személyes rokon, avagy ellenszenv. Megvagyunk győződve, hogy a megyei bizottság többsége hasonlóan gondolkodik és érzelmeinek megfelelően fog tenni.

Videant consules!

Egy vészfelleg.

Az 1874. évi XXXV. törv. czikknek tervezett módosítása, mely szerint „telekkönyvi jogok szerzésének, vagy megszüntetésének telekkönyvi bekebelezése a telekkönyv hatóság által magán okirat alapján csak azon esetben rendelhető el, ha a magán okiraton a felek névaliársának, keresztvonásainak, vagy kézjegyeinek valódisága közjegyzőileg bizonyítva van” sokkal nagyobb horderejű, hogy sem azt hallgatással lehetne mellőzni.

Lássuk mindenek előtt, mi vezethette az igazságügy minisztert a tervezett módosításra:

Indokolásában fölhozza, hogy „nagy azon bűnügyek száma, melyek ily nemű büntetendő események miatt folyamatba tétetnek, és még nagyobb azoknak száma, kik ily események által mindenüktől megfosztatnak.”

Valjon a tervezett módosítás megfogja-e apasztania bűnügyek számát; avagy ellenkezőleg a tervezett kényszer helyzet megteremtése nem fogja-e ellenkezőleg a bűnügyek sokaságát megsokszorozítani?! hiszen physikai igazság, hogy minden nyomás annál nagyobb erőfeszítést szül, mennél nagyobb a gyakorlott nyomás valamely testre. S valjon ezen kényszerhelyzet megteremtésével nem lesz nagyobb azok száma, kik mindenüktől megfosztatnak?

Töljük csak előtérbe az egész tervezetet s adjuk meg neki a kellő világosítást, nagyon torzalkabban és sötét képben fog mutatkozni, mert az egész tervezet egy idő előtti szörny és sem közgazdasági, sem finansziális, sem pedig más előnyökét az ország lakosságának nem biztosít, hanem ellenkezőleg az ország lakosságának haszontalan kiadásokkal terheltetését és felszámíthatlan időpazarlást, a mi a jelenkorban már nálunk is pénz.

A tervezett módosítás egy pár sora ha törvényerőre emeltetnék, a kir. közjegyzők kivételével, kiket meggazdagítana, az ország azon lakosságát, kik ingatlanok adás-vevéssel foglalkoznak egy néhány millióval a kir. közjegyzők részére megadóztatná és ezen felül még egy néhány millió költséket és időt feccséreletné velök el, mit hasznosabb munkákra lehetne fordítani; s ezen pénz és idő elfecsérléssel megadóztatása az ország lakosságának nem lenne-e az ország közgazdasági és finansziális elszegényítése, mely elszegényítése az ország lakosságának egyszerűsmd azok bűnügyi számát is emelni szokta, mely ha nem is ugyan egy, de más alakban okvetlenül nyilvánul.

Azon további indoklás, hogy még nagyobb azok száma, kik ily események által mindenüktől megfosztatnak, nem egyéb mint czifra frazis, mert hiszen a közjegyzői név és kézjegy hitelesítéssel nem a telekkönyvi adatoknak a szerződésbe vagy okmányokba lett felvétele igazoltatik, hanem csak az, hogy a megkötött okmányt az illető szerződő felek irták alá; már pedig ez a sajátkezü aláírásnál, valamint a kézjegy és kereszt elnyomásának két előttemező tanu jelenlétében különben sem tagadható el, főleg ha még azzal is kibővítették a tanuk aláírása, hogy az irat szövege feleknek anyanyelvükön megmagyaráztatott és általuk megértve irtott alá, ez éppen oly hitelességgel bír, mint a közjegyzői hitelesítés.

Avagy az igazságügy miniszter által oly esalhatatlannak tartatik a közjegyzői hitelesítés, hogy ezen kívül egyéb bizonyíték tekintetbe sem vehető, mintha nagy Magyarországon a kir. közjegyzőkön kívül mindenki más csak egy nagy nulla lenne e tekintetben?!

A nélkül, hogy csak egy jöttát is levonni akarnánk a közjegyzői esalhatatlanságból, lássuk, nagyobb részt hogyan készülnek azok a közjegyzői esalhatatlan okmányok.

A ki egy közjegyzői irodában megfordult, láthatott ott rendszeren több személyzetet a szerint a mint a közjegyzői ügyforgalom megkivánja, ezek közül egyik rendszeren a telekkönyvi hivatalnál plajbászol a psalhatatlan közjegyzői

TÁRCZA.

Az én halottaim.

— Visszaemlékezés 1880. november 29-re. —

Este van . . . halottak-estéje vagyon ma,
Gyülekezik a nép, siet a templomba,
S mintha t'án . . . mintha tán búcsújárás lenne,
Úgy indul el onnan a temető-kertbe . . .
Este vaq . . . halottak-estéje vagyon ma,
Kigyúl egy-egy méces minden sírhalmura —
S felújul a szívben az a fájó emlék:
Mikoron szerettit koporsóba tették. —
Lelkemben is a mult előtünik újra:
Megzendül szívemnek mély — keszevi — hurja.
S hol egy fájdalommal gazdagabbá lettem:
Rég' elmúlt időkbe visszaszáll a lelkem.
. . . . Messze éltem egykor, idegen vidéken,
Százados kolostor csöndes rejtekében.
Szerzetes ruhában, rabként fogva, zárva, —
Istenem, be sokszor vágytam a világba! —
Ajkimról imádság, szent zsolozsma-ének
Szállott reggel-estve, szív-nyugalmat esdve,
Áldó Istenéhez a magas menny-égnék.
Szívemet a bánat hajh! mégis elérte:
Szöke szép leányunk néztem a szemébe.*)
Kit szivem legelső, égi-tiszta lángján,
Mint pogány a bálványt, istenként imádván
Álmaimban, ébren, soha nem feledtem . . .
Óh! én fájva-boldog első szent szerelmem!
S mintha nem elég lett volna t'án a bánat,
Régi fájdalomhoz újabb, gyötrőbb támadt:

*) Nyir Báthori emlék.

Zordon, ősz szellő ablakomra szállva
Azt zokogta, sirta: árva lettem, árva!
. . . . . Őszetört szívemnek égő vágya támadt:
Ölelni még egyszer egyetlen apámat,
Csókolni még egyszer szőlán, hideg ajkát.
A melyről utolszor a nevémet hallák.
S forró vágyaimban legott szárnyszegetten,
Mehült teteméhez el sem is mehettem.
Csöndes, vén kolozstor falai közt, — ottan
Sirtam el könnyüim érette titokban . . .
Jó apám, jó apám! . . . immár három éve
Porladó tetemed, hogy a sirba téve
Bolygok erre-arra, elhagyottan, árván!
Elhagyottan . . . árván . . . mindig idegenben!
S egy remény-csillag, hajh! az sincs már egemben —
A melynek biztató, lecsillámló fénye
Elvezetne majdan sírod közelébe,
Áldott hamvaidhoz . . . síri-lakod mellé,
Hol szívem nyugalmat hamarabb föllelné:
Hamvaid fölébe könyet addig ejtve,
Míg nem bánatában ottan megrepedne . . .
Hajh! ma-holnap teljes három éve immár
Fájdalmam virraszt csak síri-álmaidnál
S szívemnek legyilkolt boldogsága mellett . . .
Óh! hogy énnekem is esalatkozni kellett!
. . . Jó apám s legelső szerelmemnek üdve,
Ti vagytok halottim — rég' sirba' fekdüve —
A kik után bennem ugy eped a lélek! . . .
Hasztalan a könyű: egyitek sem ébred . . .

Este van . . . halottak-estéje vagyon ma,
Kigyúl egy-egy méces minden sírhalmora:
Én ne gyujtanék hát, emlékezve r'átok,
Bús emléketeknek egy-egy mécsvilágot
Sírotok fölébe, a nagy bánat-éjbe!
Jó apám s szívemnek megholt üdve kéje?! . . .

Gyújtok én is . . . én is, — bárha, melybe tettek
Messze fekszik a sír, ottan ég feletted.
Ottan ég — jó apám — régi fénybe' lángba'
Fiú-szerelmem örök mécs-világa! . . . .
Meghalt boldogságom sírhalmán is ott ég —
Mely ifju szívemből ki nem szunnyadott még —
Régi hévvel . . . égi-tiszta fénybe' lángba'
Legelső szerelmem olthatatlan lángja!!

— BUDAPEST, 1883. —

Istvánffy Gyula.

Balázsfalva 1849. január 25-én.

(Vége.)

1849. január 25 én a balázsfalvi magyar helyőrség — mely létszámra nézve 240 szilágysági honvédet s 20 lovas nemzetőrt számlált — épen déli ebédjét fogyasztotta, midőn Bojtor túri falubíró által küldött magyar gornnyik a püspöki lakban megjelent s miután magyarul egy szót sem tudott, Puhl századosnak a készülöben levő támadást olábul jelentette.

Puhl az egyik századot, mely készletben (Bereit-schaft) állt, rögtön a támadók eleibe indította, mialatt a másik századot fegyverre szólította s az első század támogatására küldötte, sőt ezzel maga is elment; — a 20 nemzetőrt lovas, egy oldalt vagy hátban támadás ellen magát biztosítandó, a város megkerülésére vezényelte.

Midőn Szathmáry Dani honvéd százados az első honvéd századdal a nagyutczába ért, a felkelökből több száz az utca végét előzőnlötte, míg annak zöme a Csufud, Visza és Túr községek előtti tért a befagyott Küküllön innen és tul elfoglalta s majdnem egész Karácsontalváig hangya módra ellepte.

A marosmenti felkelök voltak az első sorban támadók, a hegyaljaiak hátrább álltak, a bánátusi határörök

okmányok számára, egy kettő fogalmaz, mások meg tisztáznak s a csalhatatlan kir. közjegyző irnokai által gyűjtött, fogalmazott és tisztázott okmányokat aláírja, megpecsételi és kidolgozza a díjjegyzéket.

Már ha az okmányon van a csalhatatlan név és pecsét, lett legyen az okmány akár hogyan szerkesztve, az hiteles, mert a kir. közjegyző aláírása és pecsétjével van ellátva, ha szintén nem is a kir. közjegyző által, hanem csak irnokai által készítettet is el. Ezek szerint nemcsak a kir. közjegyzők, hanem azok irnokai által készített okmányok is a csalhatatlanság bélyegét hordják magukon; már pedig némely helyt azok a közjegyzői irnokok gyakran — tisztesség a kivételeknek — oly egyénekből állanak, kik más hivatalos irodában alkalmazást sem találnak s nagyobb részt mégis ők szerkesztik azokat a csalhatatlan okmányokat.

Ott, hol egyszersmind helyt lakik a kir. közjegyző, még csak hagyján az a pár forint, hiszen több is veszett Mohácsnál, de a sújtó a tervezett módosítás főleg azokra, kik a közjegyzői szék helyétől távolabb laknak. Eladók vevők és tanuk zárandokoljanak be a közjegyző szék helyére, mire némelyeknek egy pár nap sem elégséges az oda és visszamenetelre, s még ha bizonyosak volnának a felől, hogy otthon kapják, de ha történetesen valahol leltároz tárgyal, árverez s kitudja miféle küldetésbe jár el s még a mellett visszajövetele is bizonytalan, ezek következtében 4—5 vagy 6 egyének ha csak egy-egy napja és esetleg fuvar költsége is kárba megy, körül-belül 10—12 forintra tehető fel az anyagi veszteség. Sokszor maga az eladott ingatlan sem ér többet, s ha történetesen még egy második utazást is kellend tenniük, akkor nem csak hogy az egész ingatlan értéke elfecsérlődött, de még ráadásul egy másodikat is el kell feésérelni, hogy a közjegyzőhöz zárandokolást meg lehessen fizetni. És valjon egy ily könnyű szérhelyzet megteremtése által nem fosztanak-e meg még többen vagyonuktól. És valjon az ily eljárás által nem fog-e az ingatlan vagyon értéke is sokkal lejjebb szállani, miután megszerzése több fáradság és kiadással jár, vagy nem fogják-e felek az egész telekkönyvi intézményt mellőzni, miután az ahoz juthatás annyira meg lesz nehezítve, s ha a telekkönyvi intézmény mellőztetik, akkor az átruházási és örökösödési illeték kimérése is mellőztetni fog.

Ezek folytán a tervezett módosítás nem csak az ország lakosságát fosztandja meg évente egy pár millió forintjától, de megfosztja az államot ugyanannyi jövedelmétől.

Ezen csak nem mindenkit egyaránt érdeklő ügy — a mint látszik sokkal komolyabb, hogy sem hallgatással lehessen mellőzni.

De valjon nem lehetne-e a bajon más uton segíteni, feltéve, hogy az igazságügy miniszter előtt a kir. közjegyzőkön kívül még más hitelt érdemlő személyiség is létezik, pld. ha a községi előjáróság hitelesítésével és pecsétjével látatnának el a telekkönyvi jogok megváltoztatását érzéző okmányokat aláíró szerződő felek névaláírásai, kézjegyei vagy keresztvonásai.

Ez a feleknek éppen mibe sem kerülne és mégis hitelesebb lenne, mint a közjegyzői hitelesítés; mert az előjáróság személyesen ösmer minden szerződésre lépőt,

mire a közjegyző nem képes s ennél fogva több csalatásnak lehet e miatt kitéve.

A községi előjáróság saját szakállára csak nem fog hamis bizonyítványokat állítani kijs nem teszi ki személybiztonságát, vagyonát és esetleg hivatalát a b. törvénykönyv 411. §-sa czéltáblájának.

A míg a tervezett módosítás keresztül vitelehez egy ocsóbb expediens kapható, nem lenne észszerű az ország lakosságát a bukás örvénye felő hajtani. S ez által ugy a nép adózási képességét csökkenteni, valamint az ország bevételeit apasztani, hiszen ugy is oly túlterhelt már a nép a sokféle adózástól, hogy csoda hogy még oly birka türelemmel hordozza.

Országgyűlési képviselőink midőn program és beszámoló beszédeiket tartják, mindig ígérik a választó közönségnek, hogy terheiken segíteni igyekeznek s mindent megtesznek a mi a választó közönség javára leend és tőlük kitélik. Legyenek hát azon, hogy ezen vérszellel az ország lakossága feje felől eltávolítsassék.

Ugy de erre nézve nem elég csak egy hirlapi czikk, hanem a választó közönség összegyűjtése egy értekezletre s a fennebbi tervezett módosítás megbesszélésére s egy felirat készítése képviselőinknek, kiknek egyedül áll módjukban a tervezett módosítást ellenszavazatukkal megsemmisíteni, vagy a felhozott módosító indítványt terjeszteni be helyébe, melylyel a czél elértnék a nélkül, hogy az ország lakossága elszegényítették.

Ennek keresztül vitele esetén örömmel üdvözlőnk országgyűlési képviselőinket, mert az ország lakossága egy haszontalan, de terhes megadóztatástól megmentetnék és a mellett az állam jövedelme sem csökkentetnék.

T. — s.

Alsó-Fehérmegye állattenyésztésének jelenlegi állapota.

— RÁKOSY BÁLINT-től. —

(Folytatás.)

Lássuk legelőször is méreteit egy közép nagyságú magyar erdélyi bikának és tehénnek.

	bika	tehén
Fejhossza	48	47.5 cm.
Nyakhossza	56	54 "
Mar- és háthossza	61	59 "
Ágyék hossza	36	38 "
Farhossza (a farbutól a fartőig)	42	33 "
Homlok átm. legkeskenyebb helyén	21	18 "
Homlok legszélesebb átmérője	24	19.5 "
Csipők szélessége	38	39 "
Teljes hosszúság a fejtől a fartőig	195	184 "
Magasság (a maránál)	147	136 "
Szegy-marmagasság	86	90 "

A fentebbi méretek szerint ha nem is constatálhatunk teljes arányt, mindazon által aránytalannak még sem mondhatjuk, a mennyiben a bika mar és szegy magassága ugy aránylik, mint 10.33: a 17-hez, általános hossza a marhosszhoz mint 12.77 a 17-hez, a tehén aránya a mar és szegymagassághoz pedig mint 11.30 a 17-hez és általános magassága a szegymagassághoz mint 12.50 a 17-hez.

A fej körirajzi általánosan finomak, ritkánál durvák, a szemek szelid tekintetűek. A szarvak minden szar-

vasmarha fajtájánál a leghosszabb, alakjuk szintén a legkedveltebb lantos vagy csákos alaknak, a nyak erős, széles, elegendően lebbenyelt, járomél széles kis lejtővel megy át a marba, amaz hosszu, széles, ritkán kiemelkedő, a hát hossza nem tulságos, testrészeihez arányos, egyenes, vén 13—13 éves teheneknél is ritkán hajlott. Az ágyék kissé hosszu és sok esetben keskeny is, a far legtöbb esetben hosszu és nem egyenes, mintegy tipicus jellege a meredek oldalu lejtős far, noha nem ritkák az egyenes irányu, felül lapított farkok sen.

A szügy mély és széles, az oldalak és has arányosak. A vétagok jól izmoltak, erősek; az első vétagok mindig erősek, a vállak kifogástalanul alakultak, a hátsó vétagok, hol a faralakulás lejtős és keskeny. — A czombkoncz is rendszerint meredekebb állást nyervén, gyengébb, 4-től 6 éves korukban érik el teljes kifejlődöttségüket, de kitartók, erősek 15 sőt 18 éves korukig is használhatók; a tehenek tejelési képessége közepes, évi tejtermelését 750—800 literre tehetni, a tej szilárd alkotását tekintve minden létező fajtájánál a legértelmesebbnek mondható.

Ilyenek szarvasmarháink most; nem zárkozom el hibáiktól, hiszen már a részletes leírásnál is megemlékeztem róluk; ilyenek a hosszu ágyék, keskeny lejtős oldalu far, emelkedett farbut, s mindezek eredménye, gyengébb hátulú vétagok. — De mindezen hiányok a helyes tenyésztés megválasztásával minden tenyésztő által kiküszöbölhetők, anélkül, hogy ezért más fajjal való kereszteléshez kellene folyamodnia.

Ha tehát a nyugoti fajták előnyeit hazai fajtánk előnyeivel összehasonlítjuk: nem zárkozunk el hátrányaiktól sem.

Tekintettel arra, hogy a nyugoti fajták előnye olyanok, melyek jelenlegi közgazdasági körülményeink között figyelembe alig vehetők, (értve a bő tejtermő képességet) hátrányai pedig, igaképességüket tekintve, tetemesek; — nem marad egyéb hátra, mint szarvasmarhatenyésztésünk, hazabeli u. n. magyar-erdélyi, jobban mondva erdélyi szarvasmarhákra fordítanunk összes figyelmünket, s a helyes tenyésztelvék követése mellett, melyek nem csak a tenyésztés szakszerű megválasztásában, de tartásukban is nyilvánuljon, — sikerülend az 1848. óta történt elhanyagoltság miatti elaprósodást megszüntetni, annyival inkább, mert tapasztalatlan alapuló meggyőződés, hogy az elaprósodás a hiányos tenyésztés kivül a hiányos ápolás és takarmányozás, és különösen kisebb földművelők által idejekorán, legtöbb esetben két éves korában igába való használatba vétel eredménye. Ezen állatkinzást már ideje volna, ha másélt nem lehetséges, törvényhozás útján is megszüntetni.

(Vége következik)

Az alsófehérmegyei tanító-egyesület közgyűlése.

— Második nap, november 16. —

Röggel 9 órakor a Bethlen-főtanoda IV-ik elem osztályában gyűltünk egybe, meghallgatni Balázs Gyula osztálytanítónak a nyelvtanból, az alanyi mellékmondat ismertetéséről tartott tanulságos nyilvános tanítását.

a városon kívül a centrumban voltak, Sendruez, Axente alvezére pedig strázsai, bervei, girbói, vingárdi és springi felkelőivel a püspöki csúr irányáig elönyomult.

A chewauxlegersek a Küküllő balpartján állottak. — Axente praefect egy fehér lórolt osztotta parancsait.

Az első honvéd század, melynél Bocsaány Adolf mint honvédhadnagy szolgált s ki magát ezen napon szintén kitüntette, a támadókat ezeknek folytonos lövöldözései közben 25. 30 lépésre megközelítette s akkor két három ízben sortűzet adott, s miután e közben a második honvéd század Huber István elszánt bátorságu honvéd főhadnagy vezérlete és Puhl személyes parancsnoksága alatt támogatására megjelent, a városból hatásos sorlövészei által kiszorított felkelőket előbb sorlövészekkel s arra rögtön szuronnal megtámadta, megrohanta, mely szuronyroham példáját a második század is szintén oly elszántan követte.

A 240 szilágysági fiatal honvéd elszánt bátorsága képzeletet felülmutat, Huber István századából többen midőn a tömeget elértek, puskatusájukat meljükre támasztották, hogy a hátat fordító felkelőknek, kik egymást verték le, annál érzékenyebb veszteséget tehessenek.

A 20 tordai nemzetőr a hogy egyik ntezán ki és a másikon be száguldoztak, a felkelőkben, mely már a honvédek támadása miatt megingott, páni rettegést idézett elő, mely fokozódott, midőn ezen bátor fiak elszántan soaikat megrohanták.

A honvédek és lovas nemzetőrök együttes elszánt rohama a küzdelmet hamar eldöntötte, a felkelők minden ponton megugrottak és futásnak eredtek.

Egyébiránt erre a példát Axente praefect adta, mert ő volt az első, ki fehér lovával, kereket oldott, mely mozdulatot a chewauxlegersek csakhamar követték.

A határőrök rövid ideig tartották magukat, de a felkelők által elhagyatva s különösen midőn kapitányuk egy puskagolyó által találtatva holtan lerogyott, szintén követék a futók példáját, miközben többen könnyebbség okáért puskájukat is eldobálták.

Nem tölt bele több egy óránál s felkelők és határőrök mint ködpára a kisütő nap előtt, elenyésztek, elpárologtak.

Ekkor következett a szélső házakba, annak padlásaira, a püspöki csűrbe s különösen a kukoricza száraztókba magukat levett felkelők megrohanása és megsemmisítése, kiket a támadás által felingerelt honvédek szuronyra szedtek.

Az elhullottak Puhl rendelkezése egybehordattak s a püspöki csűrnél levő mintegy 20 üres verembe elhantoltattak, minden egyes verembe 20—25 felkelő hullája jutott s midőn az elestek azokba sem fértek, Puhl kénytelen volt egy sánczot ásatni s a többieket abba bele temetni.

Honvédeink közül egyetlen egy kapott lösebet, melynek folytán néhány nap alatt el is halt.

A felkelők szétűzése után Virág Benedek egy jól termett kis fekete lovat ajándékozott Puhl századosnak, melyhez ő mint magát kifejezte, a csata folyamába jutott.

Midőn a szerzési módrol Puhl által megkérdezett, azon feleletet adta, hát bizony azon egy tribun ült s atól vette el.

„De hát a tribun hová lett?”

„Azt bizony levágtam“ végezte be Virág.

A küzdteren a kalapok, tarisznyák ezerei mellett annyi lándzsa maradt elhanyva, hogy azok nyeleivel Puhl majdnem két heten keresztül süttette a honvédek kenyérét.

Ity eredménnyel végződött a balázsfalvi támadás

Midőn a vizaknai vereség híre tudomásra jutott, Tóth Agoston alezredes és kolozsvári katonai parancsnok által ezen helyörség Kolozsvárra vissza hivatott Csányi; László kormánybiztos kétszer is kérdést intézett Puhl századoshoz, jelölne mag azon bátrakat, kik ezen támadásnál magukat kitüntették, hogy azokat a magyar kormány megjutalmazhassa.

Puhl ismételve kijelentette, hogy azt tenni lehetetlen,

miután egytől-egyig hasonló elszántsággal és bátorsággal harezoltak.

Midőn Csányi ezen felelet után a további teendő felett elgondolkozott. Puhl azon javaslatot tette, hogy a kormánybiztos engedje meg, hogy a fiukat a kolozsvári főteren előtte ellépessék, Csányi készséges beleegyezésével ez megtörtént s ez volt a jutalom.

Az ezen küzdelemben főszereplők közül Szatmáry Dani honvédszázados, az országos képviselő és volt enyeadi tanár Szatmáry Károly testvérbátyja ez előtt több évvel a Szilágysban elhalt. Bocsaány Adolf jelenleg is él mint szilágymegyei derék és erőlyes alispán. Huber István a bátor főhadnagy pár évvel ezelőtt Szilág-Somlyón elhalt, hól ő hosszas éveken keresztül polgármester volt. Virág Benedekről mit sem tudok.

Puhl Ignác, ki későbbi napokban képzettsége és bátor magatartása folytán alezredesséig felvitte s Bem által III-ad osztályu vitézségi éremmel feldiszipített, s ki a fegyverletétel után mint volt eszásári tiszt előbb löpor és golyóra, kegyelem útján több évi várfogságra ítéltetett, abból néhány évet Josepstadtban ki is ült, amnesztáltatása után Erdélyben Tordán megletelepedett, hol jelenleg is él s egyuttal Torda-Aranyosmegye péztárnoka

Ezuttal Puhl Ignácnak szabadságharcunk alatt tett odaadó szolgálatai eredményéről csak egyet jegyzek fel, miként ő volt az, ki 1848. október hó folytán a porosz főherczeg nevével viselő 34-ik serezed 1-ső zászlóaljának hat századjából válogatott önkéntesekkel Leopoldvárt a magyar kormány és nemzet részére elfoglalta, várpáncsnok br. Bibra es. ezredet letartóztatita, s a várban levő tisztikart, katonaságot és tűzereket a magyar kormány és nemzet hűségére feleltette.

Nekem Puhl Ignác mindég bámulatom és kegyelem tárgya. — Ő „szabadság-harcunk“ alatt tanusított folytonos szolgálataért a nemzet halájára érdemes.

Egy volt honvéd.

Délelőtt 10 órakor a városház tanástermében a közgyűlés kezdődött.

Elnök előterjesztése folytán az 1885-ik évben tartandó országos tanítóképzési közgyűlésre kitűzött követendő tételek vétettek tárgyalás alá: „A népiskola és a közegészségügy. Az olvasókönyv. Milyen legyen az ismétlő iskolások könyve falun, milyen a városban. A törtek tanítása a népiskolában. A természetrajz tanításának anyaga és módszere a népiskolában. A felnőttek oktatása a magyar beszéd elsajátítása érdekében.”

E tételek feldolgozandók, mert — tudvaleg — csak azon egyetemen képviselhetik magukat az országos képviselői közgyűlésen, melyek ezzel behatóan foglalkoztak. A közgyűlés e tételek kidolgozásának szükségességét látva a választmány bizza meg azokat a fiókkörök között kiosztani.

A pénztári ellenőr választása következtén: közfelkiáltással Málnási Lajos választott meg.

Ezután az első nap kiküldött bizottságok tették meg jelentéseiket, melyeket a közgyűlés helyeslő tudomásul vett. A nyilvános tanítás megszemlélésére kiküldött bizottság jelentése azonban érdekes és tanulságos eszmecserére adott alkalmat, mely után mindkét tanítás sikerültnek nyilvánított, Bihar Istvánnak jegyzőkönyvileg is köszönet szavaztatott.

Most következett a délelőtti gyűlés legérdekesebb része.

„A közönséges törtek módszeres feldolgozása a népiskolában.” Szabad előadás: Bartha Zsigmond főiskolai s. tanár által.

E minden részben tanulságos előadás után, mely előadónak alapos és beható tanulmányozásáról, kiváló szakértettségéről tanuskodik, bebizonyítva látjuk azt, hogy csak helyes módszer s a népiskola legnehezebb tárgya is a legsikeresebb eredménnyel tanítható.

A közgyűlés előadónak jegyzőkönyvileg fejezte ki köszönetét. — Ezután az indítványok tárgyalása következett sorrendben, constatáljuk, hogy beadott összesen 10 indítvány. A tér szűke nem engedti mindenről külön szólanunk.

Lehetetlen azonban meg ne emlékeznünk Sebestyén Sándor azon indítványáról, melynek kifolyásából, tanügyünk reformjának egyik legkimagaslóbb alakja, az elemi népoktatásügy legtevékenyebb és legnépszerűbb férfa méltóságos Gönczy Pál miniszteri osztálytanácsos ur, az egyetemes tiszteletbeli tagjának választott.

Elnök mélt. Gáspár János kir. tanácsos és tanfelügyelő ur megható zárbeszéde után, a helybeli fitanítóképezde ifjúsága által szabatosan előadott „Himnusz” elénekésével a gyűlés véget ért.

Mia legszebb rendben lefolyó higgadt, komoly tanácskozásból azon meggyőződést merítettük; hogy Alsó-Fehérmegye oly derék tanítói karral rendelkezik, mely a haladást és fokozatos fejlődést elvül tüzte ki, minnek multhatlan eredménye leendő — e megye területén — a népnevelés szent ügyének felvirágzása.

Ugy legyen!

Enyedi.

LEVELEZÉS.

Verespatak, 1883. nov. 21.

Tekintetes Szerkesztőség!

Beesés lapja egyik számában olvasom, mint ritka dolgot, hogy egy magyar ember beállt a szolgabíróhoz s ott oláhul adja elő panaszát s a szolgabíró még esodálkozik a felett. S irigylendő helyzet! Mi verespatakiak esodálkozunk akkor, ha a hatodik magyar emberrel kérdésünkre egy pár összetört magyar szó feleletet kapunk.

Hogy állításom nem túlzott, szóljanak az adatok. Verespatak 3439. lakosából magyar 1364. tehát felénél kevesebb. Ez még nem lenne baj, ha mindenki ragaszkodnék saját nemzetiségéhez és nyelvéhez. De, fájdalom, a magyaroknál ez nem így van. Az összes magyarságnak $\frac{1}{4}$ -e ha tud jól magyarul, $\frac{1}{4}$ -e rosszul, $\frac{1}{4}$ -e semmit. Valóban elszorul minden igaz magyarnak a szíve, látva, hogy itt szép anyanyelvünk annyira el van hanyagolva; látva, hogy az anyatejjel a gyermek már idegen nemzeti szellemet szí magába, s az első szó, mit a szülők a gyermek ajkaira adnak, idegen. Mi történik a templomokban? Van itt két magyar egyház, a róm. kath. és unitárius, mindkettő megteszi a lehető a magyarosodás érdekében. Az emberek nagy része elmondja imáját idegen nyelven, de az egyházi beszédet, a miből tanulhatna valamit, nem érti meg. Hogy ez így van, tekintjük meg az esketéseket, s látni fogjuk, hogy a magyar pap a fiatalok egy részét kénytelen oláhul esketni, mert azt a néhány szót sem tudja a maga nyelvén elmondani. Mind a két egyház, ak meg van a maga iskolája. De ezek sem pótolhatnak mindent, részint a túltömöttség, részint a miatt, mert a nép nagy része nem érzi az iskoláztatás szükségességét s erővel kell kényszeríteni az iskolába járásra; s különben is a mit az iskola épít. Lerontja a család és társadalmi helyzet.

Nyelvén él a nemzet, ennek igazságát érezte itt minden igaz keblű magyar, s mindenkinek ohaja volt, hogy valami uton segítsünk ezen szegényletes állapoton. Ezt pedig egy jó leányiskola által váltuk leginkább elérhetővé, mert itt csak jó magyar anyák segíthetnek a bajon, miután a férfiak élték nagyobb részét a bányákban töltik s így a gyermekek nevelésére kevés befolyással vannak. Ennek érdekében közsegünkben ez előtt 4—5 évvel mozgalom indult meg tanfelügyelőnk Gáspár János ur pártfogása és utasítása mellett. A közseg saját pénztárából e célra megszavazott évi 200 frtot, a bányászati társáda pedig Kremnitzki Jakab bányatiszt lelkes közreműködése folytán szintén évi 200 frtot; a magán bányatársulatok is megígérték pártfogásukat. De a pénzügyminiszterium a társáda 1. §-nak világos utasítása daczára, a gyűlés határozatát nem erősítette meg, általunk fel nem fogható okok alapján.

Igy hányódtunk évekig a legnagyobb bizonytalanságban, a nélkül, hogy a reménnyel és küzdelemmel felhagyjunk volna. Végre többeknek az a szerencsés gondolata szülemlett, hogy megyei derék alispánunkat Csató János urat is vigyük bele igazságos harcunkba. És ő itt is bebizonyította, hogy minden nemes ügynek nemesek pártfogója, de szószólója is. Az ő közreműködésére a pénzügyminiszter szept. 26-án 37889. szám alatt értesít, hogy nem a társádjából ugyan, hanem a maga tárczájából évenként 200 frtot utalványoz egy Verespatakon felállítandó leányiskolára; ugyanezen szám alatt értesítve lett a közoktatásügyi miniszter is a további intézkedések megtétele végett. Szolgabíránk is siet ez öröndetes eseményt megyei tanfelügyelőnk tudomására hozni kétszer is írván neki. S mi minden perczen a legjobb reménnyel és örömmel várjuk a tanügy embereinek intézkedését, várjuk-várjuk, de hiába várjuk.

Nem akarjuk kutatni, még most is, mi az ok, a mi a teljes kivételt akadályozza, csak azt akarjuk az illetőknek tudomására hozni, hogy ébren vagyunk s a fegyvert nem fogjuk addig letenni, míg egy magyar ember lesz Verespatakon; mellettünk van az igazság!

Soraimat azzal az óhajjal zárom be: vajha minél előbb öröndesebb dolgokról értesíthetném a t. szerkesztő urat.

Argus.

A koresolyázó egyesület közgyűlése.

A helybeli egyesület nov. 18-án a városházánál tartott közgyűlésen főképez az egyesület nőtágjai szép számmal jelentek meg.

A közgyűlés sajnálattal vette tudomásul, hogy az eddigi koresolyázó helyet, annyi kellemes óra tanuját, megbírhatalan bérfelémelés miatt, 220 frt beruházott tőke földadózásával az egyesület el kell hagynia; de másrészt meggyőződött abban, hogy a dr. Várady-ház kertjében észszerű helyet elég kedvező feltételekkel sikerült a választmányának több évre kibérelnie.

A szükséges földmunkálatok miatt a férfiak 3 frt, s a nők 2 frtra emelt tagdíjai áldozatkészen lettek megszavazva. Ellenben 1 frt 50 krra szállított a gyermekek tagsági díja 15 éves korig, ide értve a polgári leány és fiúiskola összes, s a Bethlen-főtanoda I—VI. gymnasiális osztályainak tanulóit is. Az új tagok beirattási díja 50 krral állapított meg. Az új pártoló tagok évi díja 1 frt 50. Mindegyik tag egyetemes érdmet díjtalánul fog nyerni, és föl lesz mentve a zene és világitási díjakról. — Nem tagok díja egy koresolyázásért 10 kr, zene alkalmával 20 kr, zene és világitás alkalmával 30 kr; a belépti díj a néző közönségnek felényi.

A múlt évi zárszámadás 220 frt 20 kr bevétellel és 3 frt 74 kr pénztármaradékkal lett jóváhagyva.

Megválasztottak: elnökké Zeyk Dániel ő méltósága, alelnökké Vajna Károly, titkárrá Fogarasi Albert, pénztárnokká dr. Winkler Albert, gazdává Bőjtőhe Zsigmond, választmány tagokká Demeter Kálmán, Domokos Pálné és Krizmanits Vilmosné ő nagyságaik, dr. Nagy Albert, Nagy Géza, Zeyk Kálmán.

A gyűlés tagjai hideg és tartós telet remélve oszlottak el.

VEGYES HIREK.

— **Megyéni méltósági főispánja** a tisztujtást meghatózó rendkívüli megyei közgyűlést december hó 5-re rendelte összehívatni.

— **A megyei igazoló választmány** f. nov. hó 30-án gyűlést tart.

— **Necrológ.** Szilágyi Farkas ev. ref. lelkész és lapunk szerkesztő társát, édes anyjának: öz. Szilágyi Károlynénak folyó hó 19-én történt elhalálózásával súlyos veszteség érte. Fogadja mindnyájunknak részvétét.

— **Halálózás.** E hó 22-én kísértük ki Vásárhelyi Mihályt, m.-d. e. e. ref. nyugalmazott lelkészt a nagyenyedi reformátusok temetőjébe. A minden ízében puritán jellemű agg lelkész 1800-ban született Bögözben. Szülőit korán elvesztvén, a vele anyai ágon rokonságba álló néhai Mihályi Károly nagyenyedi tanár szülőihez vitetett Dezsőre. Tanulmányait itt kezdette meg. Enyeden tovább folytatta, s papi tanulmányai bevégezte után külföldre

ment. Innen hazatérve mint püspöki titkár nyert alkalmazást. Nem sokára Máramaros szigetre hívták tanárnak, ő azonban inkább választotta a papságot és az alvinczi egyházközség papja lett körülbelül 32 éves korában. Mint egy 14 év múlva a Nagy-Enyedhez közelebb M.-D. e. e. ment át lelkésznek és itt működött egészen hetven éves koráig, midőn felfizetéssel nyugalomba lépett. E felfizetésnek is azonban előbb egy negyed — később egyharmad részéről a helybeliek választott lelkész javára lemondott. — Nyugalma legyen csendes! Emléke adott

— **Áthelyezések.** Kovássy Kálmán esendőr hadnagy városunkból szülőtte megyéjébe, Máramarosmegyébe helyeztetett át. Midőn derék barátunknak az édes otthonba történt áthelyezése felett örömdükköt fejezzük ki, egyúttal sajnálunk kell távozását, mivel alig egy évi ittlete alatt városunk és megyénk lakóinak szeretetét és közbecsülését derék barátunk méltán kiérdemelte. — Kőrösi Miklós, Thelmann hovéd századosok, Tóthai, Flache és Pál Joachim hadnagyok a helyben állomásozó honvédszázalaktól más zászlóaljhoz helyeztetettek át.

— **Pályázat borászati munkára.** Az erd. gazd. egyesület, báró Jósika Samuel második-elnöknek az erd. gazdák V. k. vándorgyűlésén Nagy-Enyeden 1883. október 15-én tett szíves ajánlata folytán, husz darab 10 frankos arany díjat tűz ki a következő pályakezdesi kereset megoldására: „Az erdélyi borvidék hazai szőlőfajái közül melyek bizonyultak legjobbaknak?” — Az idegen kézzel írt pályaművek a szokásos jellegű levelek kíséretében 1884. július 1-én délelőtti 12 óráig az erdélyi gazd. egyesület titkári hivatalához küldendők be.

— **Szerkesztői nyilatkozat.** Kiss Elek m.-igeni tanító ur megkeresésére kijelentjük, hogy lapunk folyó évi 47. számában megjelent és „Egy jelen volt” aláírással közzé tett m.-igeni tudósítást nem Kiss Elek ur írta.

— **Körjegyzői vizsgát tettek** f. hó 23-án és 24-én Tóth Kálmán, Peterfi László, Makkai Lajos, elég jó sikerrel.

— **A „Bethlen főtanoda theol. dalkara”** jelen évi hangversenyét december hó 8-án fogja megtartani. A műsorozatot jövő számunkban közölni fogjuk.

— **Diód közsegben** évek óta folytatott gyűjtogatások s e hónapban előfordult 11 tüzeset miatt katonaság kirendelése keretett.

— **Tautz Péter eröművészt** és társaságát ajánljuk azok figyelmébe, kik a magassabb eröművészet és torna mutatóványok barátai. Ugy az igazgató mint társasága büvése, és fiatal eröművésze Vöröskövi Márton ki ropant vasulyokkal könnyeden játszik, fogával egy hordót rajta két embert és még nehez sulyokat feleml, méltók a figyelemre, ugy a kis fiúk igen ősznos mutatóványai, és a kis leányka gyönyörű táncza.

— **Feljelentés egy püspök ellen.** Mihályi Viktor lugosi gör. kath. püspök ellen ugy a magyar kormányhoz, mint a római kuriához különböző kanon jogi vétségek miatt feljelentések tetettek. E feljelentés következtében szigorú vizsgálat indult meg.

— **Vallásos férj.** Feleség: Ha a templomba megy, ne felejt ki imádból. — Férj: Ne félj, mindennap imámba foglallak. — Feleség: Hogy-hogy? — Férj: Mikor a „Miatyánk”-ban e szavakhoz érek: „és szabadíts meg a gonosztól” mindig rád gondolok.

— **Sokat kíván.** Rózsaszínű kedélyhangulatban 1 órákor éjféltől jön haza a férj uran, kurtó kalapja oldalt be van ütve és csuányan besárova. — Oh te jóféle makvirág — támad rá a feleség — még kalapodra se tudtál vigyázni! — Nem tehet az ember két dolgot egyszerre — válaszolja a férj tántorogva. — Hogyan két dolgot? — Természetesen, hogy magam és a kalapomat is kellett volna támogatnom! Ti nők sokat kívántok az embertől!

— **Ujnonnan megjelent könyvek,** melyek Wokál János könyvtárusnál N.-Enyeden kaphatók. 1. Miként lett dr. Luther Márton reformátor. Irta Rombauer Emil. Ára 15 kr. — 2. 12 rópirat, antiszemita pártközlöny. Szerkesztő Istóczy Győző IV. évfolyan. I. füzet. Ára 30 kr. — 3. 1883. 43. törvények a pénzügyi közigazgatási bíróságról. Ára 20 kr. — 4. A bélyeg és illetéki törvények és szabályok teljes gyűjteménye, valamint az azokra vonatkozó miniszteri rendeletek és a bélyeg és illetéki díj-jegyzék. 1 füzet ára 30 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐSEG:

Dr. MAGYARI KÁROLY.

TÖRÖK BERTALAN.

SZILÁGYI FARKAS.

KIADÓ-TULAJDONOS: WOKÁL JÁNOS.

Sz. 3365—1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtható 153 frt 30 kr tőke és ennek 6% kamata, 3 frt 65 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtat szendő öz. Marginean Rafaila született Fleseerü hagyatékának képviselve ügyvéd Oltean. Vazul által és Marginean Juaz Gozsannak a nagy es-rgedi 522 számú telekkönyben A+ 1—17. rendszám alatt foglalt fekvésű 522 forint kikiáltási árban Nagy-Cserged község előjárósági helyiségében 1883. évi december hó 7-én délelőtti 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladtnak.

Venni szándékozők kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jeltett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapírokból a kikiáltott kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz letézni.

Különb az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Nagy-Cserged község előjáróságnál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól. Nagy-Enyeden, 1883. szeptember 4-én.

Szentpáli,
kir. aljbró.

Sz. 3369—1883.

tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közzé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtható 196 frt 86 kr tőke, ennek 6% kamata és 3 frt 65 kr költség követelése kielégítése

végétt végrehajtást szenvedő Spatár Petru és neje Pinka Paraszkia hagyatékának képviselő ügyvéd Oltean Vazul által a n-csergedi 229. sz. tjkben A+1-34 rnz. alatt foglalt fekvőségei 788 frt kiküldési árban Nagy-Cserged község előjáróságánál 1883. évi december hó 7-én délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szept. 4-én.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 3470—1883.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 256 frt 58 kr tőke és ennek 6% kamata és 3 frt 65 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Hurubéan Diannak a n-csergedi 154. számú telekkönyvben A+1-3-5-21. rendszám alatt foglalt fekvőségei 1038 forintban megállított kiküldési árban Nagy-Cserged község előjáróság helyiségében 1883. évi december hó 6-án délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szept. 5-én.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 3472—1883.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 44 frt 55 kr tőke és ennek 6% kamata és 3 frt 65 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Albini Izidornak a nagy-csergedi 303. számú telekkönyvben A+1-7. rendszám alatt foglalt fekvőségei 422 frtban megállapított kiküldési árban Nagy-Cserged község előjáróság helyiségében 1883. évi december hó 5-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez lefizetni.

A vételért pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni, és pedig az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szeptember hó 5-én.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 3577—1883.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 91 frt 52 kr tőke és ennek 6% kamata és 3 forint 65 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Bucserdeanu Nicodin hagyatékának képviselő ügyvéd Oltean Vazul által a nagy-csergedi 44. sz. tjkben A+1-21. rendszám alatt foglalt fekvőségei 797 frt 50 kr kiküldési árban Nagy-Cserged község előjáróság helyiségében 1883. évi december hó 4-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szeptember 4-én.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 3580—1883.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a királyi kincstár végrehajtató 148 frt 47 kr tőke és ennek 6% kamata és 3 frt 65 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Marginean Anika szül. Áron hagyatékának képviselő ügyvéd Oltean Vazul által a kiskorn Marginean Mariának a nagy-csergedi 94. sz. tjkben A+1-13. rendszám alatt foglalt fekvőségei 566 forint kiküldési árban Nagy-Cserged község előjáróság helyiségében 1883. évi december hó 4-én délután 3 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt, és N.-Cserged község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szept. 4-én.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 3976—1883.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy Alsó-Fehérmegye kórháza végrehajtató 87 frt tőke és ennek 1881. március 25-től járó 6% kamata és 5 frt 15 kr költség követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Markovics Mártonnak a krakkói 349. sz. tjkben A+1. és 3-10. rendszám alatt foglalt fekvőségei 1761 forint kiküldési árban Krakkó község előjáróság helyiségében 1883. évi december hó 11-én délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Krakkó község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szeptember 23-án.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 3977—1883.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy a kir. kincstár végrehajtató 123 frt 54 kr tőke, ennek 6% kamata és 4 frt 65 kr végrehajtási és jelen kéresemért 5 frt 80 kr követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő osufudi Muntán Annának, képviselve gyám Hornáru Niculai által a osufudi 113. számú tjkönyvben A+5. 13. 15. 17. 21. 22. 23. rendszám alatti fekvőségei 489 frtban megállított kiküldési árban Osufud község előjáróság helyiségében 1883. évi december hó 11-én délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló a következő határidőben köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni, és pedig az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Csufud község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szeptember hó 20-án.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Sz. 3978—1883.
tkvi

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közlé tétetik, hogy ügyvéd Müller Mihály által képviselt Prentner József végrehajtató 168 frt 3 kr tőke és ennek járuléki követelése kielégítése végett végrehajtást szenvedő Repede Janos kenyérszűtőnek a tövisi 104. számú telekkönyvben A+1. rendszám alatt foglalt fekvőségei, 400 forintban megállított kiküldési árban Tövis község előjáróság helyiségében 1883. évi december hó 10-ikén délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kiküldési áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kiküldési ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverezés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverezés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és TÖVIS község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1883. szeptember hó 20-án.

Szentpáli,
kir. aljbíró.

Árverési hirdetmény.

A nagyenyedi ref. egyházközség tagosított fekvőségei haszonbérbe adása céljából folyó évi november hó 28-án délelőtt 10 órakor a kebli ref. leányiskola helyiségében nyilvános árverés tartatik. — Az árverési feltételek a kántortanítói szalláson megtekinthetők.

Nagy-Enyeden, 1883. nov. 10-én.

3-3 A ref. egyházi tanács.

1571. számhoz
1883.

Árlejtési hirdetmény.

Az alvinczi szolgabírói járásban levő Vingárd-Szász-sebesi törvényhatósági uton 2 fahíd újból építését Ns. Alsó-Fehérmegye közigazgatási bizottsága folyó év és hó 14-én tartott ülésében 747. K. B. szám alatt hozott határozatával 1614 frt 20 kr költségösszeggel a megyei közmunka-váltás alj terhére engedélyezvén: ezen munkát foganatosításának biztosítása céljából f. évi december hó 4-ik napján délelőtt 11 órakor kezdődőleg az alsófehérmegyei kir. építészeti hivatal irodájában, a megye alispánjának elnökele alatt szó- és írásbeli ajánlati versenytárgyalás tartatik.

A tervek, költségvetés és építési feltételek alóli hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők és ugyanott átvehetők az írásbeli zárt ajánlati minták is.

Felhívtnak a vállalkozni szándékozók, — miszerint a fenn kitett napon és órában 81 forintnyi készpénz vagy ennek megfelelő bánatpénzzel ellátva a királyi építészeti hivatal irodájában jelenjenek meg; vagy pedig szabályszerűen kiállított zárt ajánlatukat az 5%-től bánatpénznek melléklésével nevezett hivatalhoz az árlejtés megkezdésére kitűzött ideig annyival inkább igyekezzenek beadni, — mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem vétetnek.

Nagy-Enyed, 1883. november hó 20-án.

1-2

Alsó-fehérmegyei m. kir. építészeti hivatal.

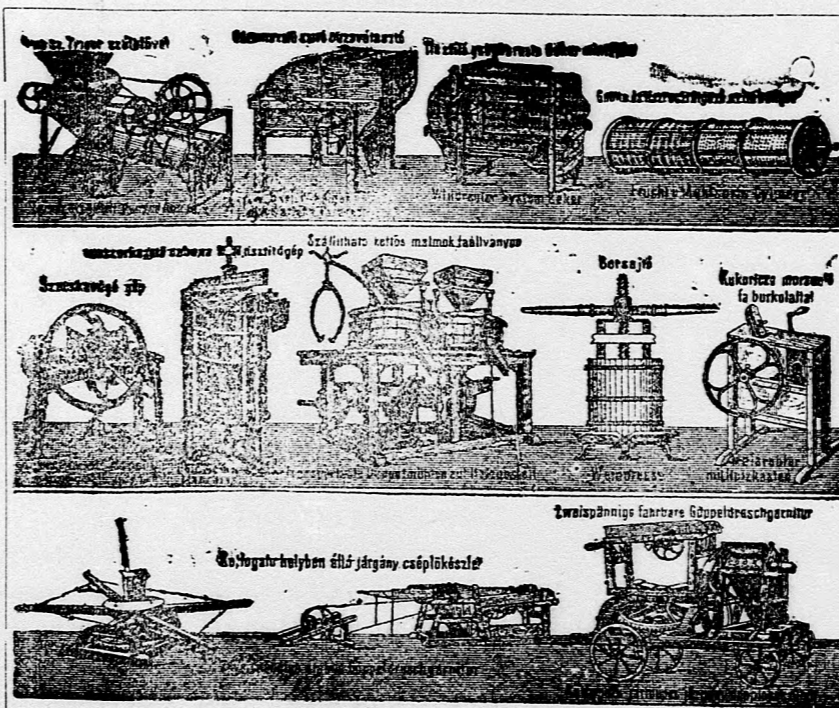
GUTJAHR és MÜLLER

BUDAPESTEN.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár

a Margit-híd közelében

ajánlják szolid szerkezetű s javított gyártmányukat, mint:

Trieurök gazdasági számára:

Járgány-ésplögépek.
Szelelő rostak.
Körkocsa morzsolók.
Szecekvagók.

Különlegességek malmok számára:

Duplamalmok.
Malom trieurhengert.
Gabona osztályozó-hengerek.
Koptató gépek.
Dara választó gépek.
Tarárok.
Detacherók.

Malom alkatrészek

Transmissiók.
Szikkerkek.

Rostalemezek:

Csépplögéprostak.
Liszthenger-szítak.
Koptató lemezek.
Raspoly-lemezek stb.

24-25 Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Raktár és eladási hely Nagy-Enyeden: BISZTRICSÁNY LAJOS úr vaskereskedésében.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.